

Список використаної літератури:

1. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник / С. У. Гончаренко. – К.: Либідь, 1997. – 375с.
2. Гончарук М., Комісарова С., Яценюк Т. Український науковий журнал «Освіта регіону» / [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://social-science.com.ua>.
3. Музика Ганна Олександрівна «Розвиток літературно-творчих здібностей молодших школярів у процесі читацької діяльності на уроках літературного читання» / [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://urok-ua.com/rozvitok-literaturno-tvorchih-zdibnostey-molodshih-shkolyariv-u-protsesi-chitatskoyi-diyalnosti-na-urokah-literaturnogo-chitannya/>
4. Методика розвитку творчих здібностей учнів початкових класів: / [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://teacher.at.ua/publ/metodika_rozvitku_tvorchikh_zdibnostej_uchniv_pochatkovikh_klasiv/19-1-0-6824
5. Приходько Ю.О., Юрченко В.І. Психологічний словник-довідник / [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.psyh.kiev.ua>.
6. Українська педагогіка «Творча діяльність учнів початкових класів»: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ukped.com/ukrainska-mova-ta-literatura/6791-tvorcha-diyalnist-uchniv-pochatkovykh-klasiv.html>

ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ У ПОЗАШКІЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Карапетрова О.В., канд. псих. н., доцент;
Бердянський державний педагогічний університет

В умовах відродження національної системи освіти позашкільні заклади стають невід'ємним компонентом освітньої структури, який сприяє всебічному, гармонійному розвитку особистості учня, його соціальній адаптації та самореалізації в суспільстві. Такі заклади доповнюють шкільну освіту та створюють позитивне виховне середовище для учня. Вони виступають гнучкими виховними інфраструктурами, спроможними здійснювати виховання громадянина незалежної держави України - творчої особистості, здатної вдосконалювати себе та свою країну.

Позашкільна діяльність сьогодні розглядається як одна з головних ланок безперервної освіти в системі виховання всебічно розвиненої особистості, найповнішого розкриття її задатків і нахилів, створення умов для розвитку й підтримання талантів та обдарувань у галузі науки, техніки, мистецтва тощо. Забезпечення при цьому можливостей щодо творчої самореалізації, вибору діяльності, до якої дитина проявляє зацікавленість, створює необхідні передумови для прояву її природних здібностей.

Теоретичним підґрунтям для розуміння психологічних аспектів творчості самореалізації є роботи вчених М. Бахтіна, Л. Виготського, Я. Пономарьова, С.

Рубінштейна. Наукові доробки з педагогіки та психології творчості (В. Андрєєв, В. Богоявленська, В. Пархоменко, Н. Посталюк, О. Степанова, А. Шумілін та інші.)

Питанням саморозвитку, самоактуалізації та самореалізації особистості присвячені праці К. Абульханової-Славської, Д. Богоявленської, Л. Виготського, І. Калошиної, Л. Когана, Л. Коростильової, А. Маслоу, Я. Пономарьова, К. Роджерса, В. Роменець та інші.

Отже вивченням самореалізації особистості займалися представники різних психологічних шкіл, але досить немає єдиної концепції самореалізації.

На сучасному етапі розвитку уявлень про самореалізацію представляється неможливим навіть класифікувати це поняття по формі - це є явищем, процесом, потребою, властивістю або чим-небудь іншим. Деякі дослідники продовжують вважати самореалізацію явищем, обумовленим природою людини, бути самоактуалізуючою істотою, а інші, заперечуючи цю зумовленість, воліють казати про процесуальну детермінацію[1].

Відомо, що у позакласній діяльності особливо яскраво розкриваються природні потреби дитини, зокрема, в активній діяльності та самоствердженні. Позашкільна діяльність дає змогу дітям виступати в нових соціальних амплуа, займати ролі, які відрізняються від ролі учня, тобто це особлива сфера, де школярі можуть задовольняти особистісні потреби в самоперевірці, самооцінюванні власного «Я». Це, так би мовити, зона активного спілкування, в якій задовольняються потреби в контактах.

Вільний час – умова для розширення світогляду школярів, для самостійного творчого пошуку в будь-якій галузі, для поглиблення емоційного сприйняття сучасного життя.

Широка мережа позашкільних закладів дає змогу дітям задовольняти потреби в додатковій освіті в змістовному дозвіллі, розвивати творчі здібності. До цієї мережі входять дитячі сектори і відділи Будинків та Палаців культури, дитячі мережі та парки, Палаці дитячої та юнацької творчості, центри наукової творчості, науково-творчі та навчально-дослідницькі творчості, центри туризму та краєзнавства, центри естетичного виховання, станції та клуби юних натуралістів, Малі академії наук та інші.

Незважаючи на різноманітність форм організації закладів позашкільної освіти, вони мають виконувати певні функції залежно від спрямованості: соціальну (соціальна адаптація, соціальна автоматизація, соціальні ролі особистості); навчальну (нова освітня середа, нові джерела освітньої інформації, які компенсують відсутність у стандартній освіті цікавих дитині видів діяльності, підготовка до продовження навчання й отримання професійної освіти); дозвілльєву (відпочинок, розваги, свята, самоосвіта, творчість) [2].

Структура творчої самореалізації представлена наступними компонентами: мотиваційний (здатність до цілепокладання); інтелектуально-комунікативний (інтелектуально-комунікативні здібності); змістовно-операційний (здатність до перетворюючої діяльності); рефлексивний (здатність до самооцінки і самоврядуванню в творчій діяльності). Одним з найважливіших факторів

творчого розвитку дітей є створення умов, що сприяють формуванню їх творчих здібностей.

Отже на основі аналізу робіт ми виділили три основні умови успішної самореалізації дітей в позашкільній діяльності: 1) індивідуально-диференційований підхід до дітей з боку педагога та його професіоналізм й педагогічна майстерність; 2) емоційний комфорт в колективі; 3) формування позитивного «Я-образ» дитини.

Наступним етапом нашої роботи є перевірка названих умов. Та створення тренінгової навчальної програми для керівників колективів позашкільних навчальних закладів. Щодо покращення умов для успішної самореалізації дітей у творчих колективах позашкільних закладів освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Муляр В.І. Самореалізація особистості як соціальна проблема (філософсько-культурологічний аналіз) / В.І. Муляр. – Житомир, 1997. – 202 с.

2. Карапетрова О.В. Психологічний супровід дітей молодшого шкільного віку в позашкільній діяльності: посібник / О.В. Карапетрова Бердянськ : БДПУ, 2013. – 168 с.

УДК 378.046.4

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ НА ОСНОВІ СИСТЕМИ MOODLE

В.О. Кізь, Л.В. Кізь

(Полтавський коледж нафти і газу
Полтавського національного технічного університету
імені Юрія Кондратюка)

У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року зазначається, що інформатизація професійно-технічної освіти, формування та впровадження інформаційного освітнього середовища, розробка педагогічних програмних засобів, створення систем дистанційної освіти та забезпечення доступу до світових інформаційних ресурсів є важливою умовою її модернізації [3].

Сучасна дистанційна освіта – це розгалужена система передачі знань на відстані за допомогою різних засобів і технологій, яка сприяє отриманню студентами необхідної інформації для використання у практичній діяльності [5].

У Полтавському коледжі нафти і газу Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка поряд із традиційними технологіями навчання ефективно використовуються також і дистанційні. Такий підхід у навчанні передбачає як безпосередньо-контактну форму, так і дистанційну на платформі Moodle, використання якої спрямоване на супровід освітнього процесу.

Дистанційне навчання – це така форма організації навчального процесу та педагогічна технологія, основою якої є керована самостійна робота студентів та